

til 1924 og Venstres negative Stilling nu. Ja, jeg skulde i alt Fald tro, at Venstres Stilling til disse Spørgsmaal i 1920—24 nok kan staa Maal med det Arbejde, der er gjort fra den nuværende Regerings Side i de 2½ Aar, den har været ved Magten.

Maa jeg saa til Slut gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Drachmann, som omtalte Enigheden i 1922 om Importreguleringen og Krisetolden i 1923. Jeg beder ærede Medlemmer genkalde i Erindringen, hvordan Forholdene laa i Sommeren 1922. Fra socialdemokratisk og radikal Side krævede man da en omfattende Importregulering, og de Konservative stod overmaade sympatiske overfor denne Tanke, medens vi fra Venstres Side ikke ønskede at komme ind paa den Vej; men overfor de stærke Ønsker fra de tre Partiers Side gik vi ind paa at gøre Forsøget og stillede Forslag om den Lov, som skulde vare til April 1923. Det er rigtigt, at denne Lov blev enstemmigt vedtaget, men det er ogsaa rigtigt, at de Erfaringer, som vi fra vor Side gjorde med denne Lov, var af den Art, at vi ikke turde tage Ansvaret for en Forlængelse af Importreguleringen, og vi nægtede derfor afgjort at stille Forslag om en Forlængelse af Importreguleringen for Skotøj, som udløb den 1. April 1923.

Derimod stillede vi Forslag om at støtte Skotøjsindustrien paa Betingelse af, at der blev bragt Ofre baade fra Arbejdsgiverne eller Kapitalens Side og fra Arbejdernes Side, idet vi hævdede, at hvis der skulde ydes Støtte fra Samfundets Side, skulde begge de direkte interesserede Parter vise, at ogsaa de vilde gøre noget. Denne Lov blev vedtaget ved Venstres og de Konservatives Stemmer, men den kom jo aldrig til Udførelse, fordi Arbejderne modsatte sig det. Saaledes ligger Forholdene med Hensyn til Skotøjsloven af 1923, og jeg ser ikke, at der fra Forholdene den Gang til Forholdene nu er sket nogen Ændring i Venstres Stilling. Det er jo nemlig klart, at man ved Overvejelsen af disse Ting maa tage alle de foreliggende Omstændigheder med ind under Bedømmelsen af, hvilken Stilling man skal tage i det givne Øjeblik.

Jeg skal vende tilbage til den Bemærkning, som fremkaldte saa megen Munterhed, den ønsker jeg at gentage, for den er rigtig: Vort Standpunkt med Hensyn til Ordningen af hele dette Spørgsmaal er det mest positive Standpunkt, der er blevet hævdet i denne Sag.

Drachmann: Maa jeg straks til den sidste ærede Taler, det ærede Medlem Hr. Slepsager, sige, at Forholdene nu og i 1922

er ikke saa væsensforskellige endda. Det er ogsaa nu den af Deflationen præmierede ekstraordinære Import, der i de Fag, hvor der overhovedet er Chance for at hjælpe med Krisetold, fremkalder de Vanskeligheder, der foreligger; men at de politiske Forhold er ændrede, det er givet. Jeg har ikke fremdraget Sammenligningen med 1922 for at forklejne Venstres Stilling den Gang, tværtimod, maa jeg komplimentere Venstre just fordi det den Gang, som det ærede Medlem Hr. Slepsager fremhævede, skønt det ikke selv havde særlig Sympati for Importreguleringen, gik i Spidsen for at søge den gennemført, og idet jeg kunde ønske, at den samme Aktivitet var til Stede i Venstrepartiet nu som i 1920—24, maa jeg alligevel som det vigtigste pege paa, at den nuværende Regering ikke har det Mod til uforsagt at træde i Brechen for effektive Foranstaltninger, som man fandt hos Ministeriet Neergaard.

Jeg vil gerne rette en enkelt Misforstaaelse, som det ærede Medlem Hr. Slepsager gjorde sig skyldig i. Han mente ikke, at Importreguleringen var blevet forlænget og hævdede, at Krisetolden var afhængig af saadanne Ofre fra Kapital og Arbejde, at den ikke blev til Virkelighed. Dette er jo ikke helt rigtigt, thi fra 1. April 1923, da Importreguleringen udløb, til 1. Juli 1923 gjaldt Krisetolden for Skotøjet uden Betingelser, og der gjaldt den Gang Toldsatser for Skotøj, som var højere end dem, der nu er foreslaaet.

Jeg maa, idet jeg vender tilbage for Forudsætningerne for Importreguleringens Bortfald fremhæve, at naar man opgav den, var det jo efter Sigende, fordi den beredte Vanskeligheder udadtil. Jeg tror nu nok, at Vanskelighederne ogsaa refererede sig til f. Eks., Aalborg Amtstidende“ og andre ydre Forhold. Men mest var det dog Forholdet til en bestemt Stat, nemlig Czekoslovakiet. Man vilde den Gang ikke risikere, at vor Landbrugseksport til Czekoslovakiet, der var i god Vækst, blev skadet af Importreguleringen, som netop ramte den czechoslovakiske Skotøjsdumping hertil. Og vi opgav Importreguleringen som sædvanlig uden at sikre os noget til Gengæld. Forholdet er nu det tragiske, at Czekoslovakiet absolut ikke er nogen stor Køber hos os, tværtimod har dette Land indskrænket sine Køb meget stærkt og fører en meget haardkogt Handels- og Toldpolitik overfor os til stor Skade for dansk Afsætning.

Medens vi saaledes med vor sædvanlige Godmodighed og Elskværdighed overfor Ulandet stod med Hatten i Haanden overfor